

ankede stærkt over, at de Bygningskonsulenter, som vi fik ved Præstelønningsloven af 1922, blev udnævnt af den daværende Minister, uden at Stillingerne var blevet opslaaet ledige, og han mente, at vi paa den Maade havde faaet enkelte Bygningskonsulenter, som ikke var deres Opgave voksne. Jeg maa sige, at jeg ikke har modtaget nogen Klage over nogen Bygningskonsulent, og jeg har den Tro, at de udfører deres Gerning med Dygtighed og Interesse, men jeg skal gerne føje det ærede Medlem Hr. Povlsen i kun at besætte de Stillinger, som eventuelt bliver ledige, efter forudgaaende Opslag.

Det ærede Medlem omtalte nærmere Ulsø Præstegaard som et afskrækkende Eksempel paa, hvorledes man kan bygge Præstegaarde i vore Dage. Det ærede Medlem ankede over de stærke Farver, som man havde anvendt ved denne Præstegaard. Jeg maa maaske sige, at den Fremstilling, som det ærede Medlem gav, ogsaa var stærkt farvet. Kirkeministeriet har approberet Tegningerne og ved den Løjlighed rettet en Henstilling til Menighedsraadet, men Menighedsraadet har ikke taget Hensyn til denne Henstilling, den gik ud paa at lægge den Del af Værelserne, som laa mod Nord, over mod Syd, og den Del, som laa mod Syd, over mod Nord. Det er blandt andet denne uheldige Fordeling, det ærede Medlem har anket over, og, som sagt, Kirkeministeriet havde rettet Henstilling derom til Menighedsraadet, men denne Henstilling er, som jeg senere har faaet at vide, ikke blevet fulgt; jeg skal ikke meget stærkt bebrejde Menighedsraadet dette, fordi det jo kun var en Henstilling. Men naar det ærede Medlem giver det Udseende af, at der i Nordværelserne ikke er Sol — og det maa vel være Meningen med den stærke Fremhævelse af, at Præstens Værelse og Dagligstuen ligger mod Nord —, saa er det ikke ganske rigtigt, thi begge Værelser faar gennem 2 store Vinduer i hvert Værelse tilstrækkeligt Lys fra henholdsvis Vest og Øst. Naar der ankes over, at Spisekammeret ligger mod Syd, faar man ogsaa det Indtryk, at der er et Sydvindue ind til Spisekammeret. Det er der slet ikke, der er et Vindue mod Vest; helt heldigt er det naturligvis ikke, men jeg har set mange Spisekamre, som havde Vindue mod Vest. Ligeledes har Køkkenet Vinduer mod Vest og ikke mod Syd. Den smalle Gang, som det ærede Medlem omtalte, og som han angav kun var 1 Alen bred, er mere end 1 Alen bred og tilstrækkelig bred til, at Færdsele derigennem

kan foregaa uhindret. Det Vindue, som det ærede Medlem omtalte der, skulde være mellem Opgangen til Loftet og Præstens Sovekammer, saadan at man kunde se fra Loftstrappen ind i Præstens Sovekammer, findes slet ikke. Derimod er der det uheldige Forhold, at Konfirmandstuen er anbragt i Loftsetagen. Det er noget, som man i nogle ganske faa Tilfælde er kommet ind paa af Sparsommelighedshensyn, men jeg erkender, at det er uheldigt, og skal stræbe efter, at det Forhold saa vidt muligt ikke gentager sig. Jeg maa tilføje, at det paagældende Menighedsraad ved Opførelsen af denne Præstegaard har ladet Hensynet til en solid og billig Bygning gaa forud for Hensynet til Kunsten. Der er jo nogle, som vil sige, at det kunstneriske skal være det første; jeg forstaaer imidlertid saa godt saadant et Menighedsraad paa Landet, naar det tager disse praktiske økonomiske Hensyn.

Det ærede Medlem Hr. Holdgaard omtalte Præstegaardskommissionerne og mente, at den Tid var kommet, da vi godt kunde undvære dem. Det kan vi nu alligevel ikke. Jeg vil indrømme, at Præstegaardskommissionernes Opgave nu er blevet mere begrænset, end den var, den Gang vi fik dem, men der er endnu Opgaver for disse Præstegaardskommissioner, som er henlagt til dem ved Lov, og saa længe det er Tilfældet, kan vi naturligvis ikke helt afskaffe dem. Det er dog allerede saadan, at i mange Tilfælde henvender Ministeriet sig kun til Formanden for Præstegaardskommissionen, og saa snart det er muligt at undvære dem, vil vi naturligvis have Opmærksomheden henvendt paa at afskaffe dem.

Angaaende Afhændelse af Præstegaardsjorderne kom der nogle Udtalelser fra det ærede Medlem Hr. N. Johan Laursen. Jeg forstod det ærede Medlem saaledes, at han rettede en Opfordring til mig om at søge at bevare saa megen Jord som muligt ved Præstegaardene. Han er ikke ene om at have den Anskuelse, at saa megen Jord som muligt skal bevares ved Præstegaardene. Det har altid været et Stridsspørgsmaal, om Præstegaardene skulde have Jord eller ikke, og hvis de skulde have Jord, saa hvor meget eller hvor lidt de skulde have. Jeg deler ikke det ærede Medlems Anskuelse paa det Omraade. Jeg vil naturligvis indenfor de Grænser, som Loven sætter, bestræbe mig for, at saa meget som muligt af Præstegaardsjorden udstykkes til Husmandsbrug, og jeg har den Opfattelse, at jeg derved gavner Samfundet uden at skade Kirken og Præsteembederne.